

न प्रतिनिधिनिवारणाय प्रभवति . तस्माद्वतेऽपि प्रतिनिधिर्भवत्येव । अथ चैवं सूत्रयोजना नियमशब्दाद्वते प्रतिनिधेरप्रसङ्ग इति युक्तम् तत्रेति . एवमप्रसङ्ग इत्यकारप्रक्षेपः कार्यः ॥ ॥ अथेदं चिन्त्यते . विहितद्रव्यस्याभावे द्रव्यान्तरे प्रतिनिधित्वेनोपात्ते हागाभावे मेषरूपे अनुवाचनप्रैषादौ किमूहं कृत्वा प्रतिनिहितद्रव्यशब्दस्य प्रयोगः कार्यः अग्नीषोमाभ्यां मेषस्य वपाया इत्येवम् . उत विहितद्रव्यशब्दस्यैव अग्नीषोमाभ्यां हागस्येत्येवमेवेति (३. ८. २. २६.) । तत्र मन्त्रेण द्रव्यमभिधेयम् न चानूहितः प्रतिनिहितं द्रव्यं शक्नोत्यभिधातुम् तस्माद्वद्विवा प्रतिनिहितद्रव्यवाचिशब्दस्य प्रयोगे प्रातः आह .

शब्देऽविप्रतिपत्तिः ॥ १॥ प्रतिनिधावुपात्तेऽपि विहितद्रव्यवाचिनि शब्दे अविप्रतिपत्तिरविपरिणामः अनूहो भवति . अग्नीषोमाभ्यां हागस्य वपाया इत्यनूहितमेव मेषेऽपि प्रयोज्यम् न तु मेषस्येत्येवं विपरिणततृपमित्यर्थः । कुतः प्रतिनिधिः श्रुतद्रव्यबुद्ध्या गृह्यते न तु द्रव्यान्तरबुद्ध्या . अतश्हाग एवायमिति बुद्ध्या गृहीतत्वात्तद्वदेनैवाभिधानम् । यद्यत्र मेषश्हागवत्साधनं भवेत्ततस्तत्प्रकाशकं मेषपदं प्रक्षिप्येत . न त्वेवम् किं तर्हि मेषगता ये हागांशास्तऽएवात्र साधनम् ते च हागगता-इव मेषगता अपि हागशब्देनैव प्रकाशयितुं शक्यन्त इत्यनूहेनैव प्रयोगः । यत्र तु द्रव्यान्तरं वचनेन विधीयते यथा सारस्वतीं मेषीमिति (१३. २२. ४.) ऐन्द्रं मेषमिति ऐन्द्र ऋषभः सारस्वतीं मेषीमिति तत्र द्रव्यान्तरबुद्धिर्भवति . तत्र ऊहोऽपि भवति । न चत्रैवंविधं किमपि वचनमस्ति . तस्माद्वह्नामवयवानां सामान्याकृतद्रव्यमेवेदमिति बुद्ध्या मेषादिद्रव्यस्य हागादिप्रतिनिधित्वेनोपादानम् . तेन श्रुतद्रव्यशब्देनैवाभिधानं युक्तमिति साधुक्तम् शब्देऽविप्रतिपत्तिरिति ॥ यत्र तु वचनेन द्रव्यान्तरं विधीयते तत्र ऊहो भवतीत्युक्तम् तेन सोमाभावे पूतीकानभिषुण्णयादिति पूतीकानां वाचनिकत्वाद्ऊहो भविष्यतीत्याशङ्क्याह .

सोमेन ज्ञात्यभावात् ॥ १०॥ सोमेनेति तृतीयैकवचनम् . सोमाभावे पूतीकेषूपान्तेषु सोमेनेति सोमशब्देनैव पूतीकानामभिधानं कर्तव्यम् अंशुरंशुष्टे देव सोम प्यायतामित्येवम् (३. ४. ३. १८.) . न तु पूतीकाशब्देन । अथवा सोमे